

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/2003

*Sláva budí Bohu velikému,
pokoj lidí všemu pokornému,
neb se narodil Spasitel,
všeho světa Vykupitel ...*

Vánoční rozjímání...

Adventní čas s sebou přináší spoustu krásných zvyklostí a tradic. Každý z nás má ale svůj způsob, jak oslavit Vánoce, aby nám přinesly radost a pohodu. V této době mnohem více vzpomínáme na ty, kteří nás opustili, připomínáme si jejich výroky a vybavujeme si všechno, čím se nám zapásl do srdce.

K Vánocům patří i návštěvy kostela. I ti, kteří tam nechodí pravidelně, si na to věnují o Vánocích udělají čas a zajdou na mši. Odkáziva měla své kouzlo hlavně míše plůnoční, při níž se často ozývají z kůru lahodné tóny vánočních koled.

Prostě - Vánoce jsou čas vzpomínání
A právě proto se redakce Zpravodaje rozhodla uveřejnit v tomto čísle několik příspěvků, které nám přiblíží časy, kdy mnozí z těch, kteří teď šťastně žijí ve své vlasti, trávili své dětství, mládí, i hrozné válečné útrapy tam na Volyni ...

Vánoce

a jiné svátky na Volyni

Vzpomínka na školní léta (dodatek)

.... Také jsme s panem učitelem navštívili dovolací. Vždy na Vánoce. Vánoce se u nás slavily. Měli jsme dárek pod stromček, ale vždy chůdi než dnes. Na stromčeku jsme měli červená jablka, cukroví co maminka napékala, otečky jsme balili do barevných pozlátek. Řetízky jsme udělali z lesklého barevného papíru. Měli jsme také bonbony, ale čokolády bylo poskrovnu.

Dárčky byly hlavně nějaké ošacení nebo školní potěby.

Nikdy jsme nedostali žádné hračky. Pamatuji se, že mi maminka jednou ušila panenku, ještě než jsem chodila do školy. Potom už jsem si s ní neměla hrát, protože jsem musela pást husy a krávu a chodit na trávu na krmení, a hlavně jsem musela mít v pořádku úkoly.

Na Vánoce jsme se vždy těšili. První den svátku jsme hrávali divadlo. Na sále u Kaziovkých bývalo plno lidí a večer byla zábava pro dospělé. Vyhrávala místní dechovka.

Potom 19. března byl svátek Josefa a to se u nás slavilo. Pan prezident Polské republiky se jmenoval Józef Piłsudski a proto bylo všude plno slávy. My, děti, jsme měly připravené básničky české i polské, lídly bylo plno. Pan učitel připravil na zahájení této slavnosti velice zajímavý dokument o prezidentu Piłsudském, což jsem dostala za úkol přečíst. Po zahájení jsme recitovali básničky a zpívalo se. Odpovědné jsme si mohli také zatancet. A večer byla zase zábava pro dospělé.

Také Velikonoce byly hezké svátky. To se asi 6 týdnů postilo, nesmělo se jíst vepřové maso ani hovězí. Většinou se jedly ryby, maslo se oteje.

Před svátky se všude gruntovalo, bílilo se jak zevnitř domku tak zvenku. Všecko muselo začít čistotou.

Na Velkou noc se chodilo do pravoslavného kostela, kde se světla Paska. Zvečera byla bohoslužba a potom pan farář chodil okolo

kostela a světíl vše. Co lidé přinesli. Okolo kostela stály ženské, hlavně Ukrajinky, měly hezké košíčky a v nich krásné nazdobené bábovky, bochníčky, obarvená vejčička i pečena selata. Všecko to nechaly posvětit a pak ráno se hodovalo. Hodné lidé bývalo potom nemocných.

Druhá den svátku bývala zábava pro dospělé. Také ke konci školního roku jsme měli vždy něco navčívání. Bývalo to vždy na sále u Kaziovkých.

Prázdniny děti trávily většinou u babiček, a ti starší museli pracovat doma. To by se děsně děti divily, jak se muselo pracovat již od dětství. Tomu by asi ani neuvěřily ...

Anna Krátká-Záčková

Teremno

Milá Mařenko Kyselová - Kučerová, velice Ti děkuji za Tvůj článek „Vzpomínky na Teremno“, který vyšel ve Zpravodaji č. 4. Já a můj starší bratr jsme se také narodili v Teremně, kde naše maminka byla v tamní české škole učitelkou. Náš otec měl po dobu dvou let „propagachovný“ mlýn, o kterém se v článku také zmiňuješ. Původně jsme bydleli přímo ve škole, která byla vedle Vašeho domku. Později jsme se přestěhovali do domku p. Lukáš - stál zase naproti Vašemu domku.

Vím, že máš staršího bratra Pepika, s nímž jsem se asi dvakrát setkal ve Svobodově armádě, a mladší sestru Ženu. Většinou jsme si hráli u Váš na dvoře nebo ve stodole, kde jsme konali „velikolepe svatby“. Když rozkvetly okolní louky, trhali jsme květy a pletli věnčky. Já jsem byl velmi často „ženich“ a Žena byla „nevěsta“. Díky rozsáhlým okolním lukám bylo pro nás, děti, i starší mládež vítané období plnění čarodějnic. Ještě dnes vidím a slyším to dovádění, které velmi často trvalo až do pozdních večerních hodin. Při těchto hrách jsme byly velice vymeňalé. Vzpomínám si, jak jsem se asi v šesti letech seznámil s „telefonem“.

Mezi našimi domky přes ulici jsme natáhli provázek, který jsme řádně natřeli účelím voskem. Konec provázku jsme protáhli krabičkami od zápalů a na konec jsme uvázali hřebíčky. Když jsme do krabičky křičeli, na druhé straně provázku hřebíček opravdu dmčel. Nejednou jsme se takto svolávali i zábavě.

Jednou z největších atrakcí v zimě byl „rajatar“. Když podzimní déšť a sniž zalyž okolní louky, zarazili jsme do mléčného dna kůl.

Po zamrznutí jsme na kůl nasadili velké kolo ze selského povozu. Na jednu stranu kolo jsme upevnili asi třímetrovou tyč a na konec tyče jsme přivázali větší saně - vešlo se na ně asi 6 dětí. Když se do té kratší tyče opřelo několik mladíků a „rajatar“ roztočil, rychlost odstředivá síla na saních byla tak velká, že slabší pasážéři opadávali jako hrusky. Také i při této zábavě pronikali dětský smích a křik do pozdních nočních hodin.

Když jsme se odstěhovali do 4 km vzdáleného Lucka, stejně jsme se do Teremna vraceli za příbuznými a známými a slavili posvěcení a svátky. Jednou jsme také u Váš spali ve Vašem pékněm a čistém parádním pokoji.

Na závěr bych chtěl ještě dodat, že počasí, které bylo na Volyni, se mi zdálo být daleko stálější a teplejší i když zimy byly podstatně chladnější. Dokladem teplého podnebí mohou

být i stromy moruší, které se na Volyni vyskytovaly - morušový strom byl i před Vaším domem. Jako děti jsme si pochutnávali na jeho aromatických plodech. S těmito stromy jsem se setkal až o dovolené v Jugoslávii.

Milá Mařenko, věřím, že i další kamarádi z Teremna si po přečtení našich článků určitě zavzpomínají na to naše dětství na Volyni, které bylo stejně překrásné, a na něž si vzpomínky uchováváme až do smrti. *Ing. Zdeněk Damásek*

Osud Vladimíra Větrovce

Vladimír Větrovce na rozdíl od krajanů, o kterých jsme tu už psali, nepočalých z Kupičova. Byl to však další volynský Čech, který se po těžkých útrapách dostal do polské armády generála Anderse. Když vypukla 2. světová válka, měl již za sebou základní vojenskou službu, byl ženat a měl asi šestletou dcerku.

Když na Volyni přišla Rudá armáda, „uhňzdila“ se tam i „sovětská vlásta“ a začaly platit její nesmyslné a nepochopitelné zákony. Lidem to bylo samozřejmě „proti srsti“. Jakmile se jich pár sešlo, srovně nadávali a reptali. Při jednom takovém posezení se známými si Vladimír tenkrát do svědčujícího Stalina. I mezi Čechy se vyrkl náše „jidáš“, který to donesl NKVD. To stačilo k tomu, abyš došlo k rodninnému neštěstí. Náš krajan byl souzen v Dubně a dostal šest roků. Byl deportován až k Archangelisku. Za nelidských podmínek musel plnit nesplnitelné normy. Měl jít za žnyhož.

Začátek německo-sovětské války ho zastihl jako vězně někde u Moskvy. S rýchlým postupem Němců se NKVD snažila likvidovat výsledky své „plně“ práce. Vězně odváželi do hloubi Rusi. Ty, které nestačili odvážet, fyzicky likvidovali. Větrovce se dostal do té druhé skupiny. Štěstí mu však prálo, kulka ho nezasáhla. Z hromady mrtvých těl se vyhrabal živý. V tom zmatku se mu podařilo dostat se k Dobrym lidem, kteří se tak jako on radovali, že se stalinský režim hroučí.

Mezitím se na území Sovětského svazu začaly formovat polské jednotky a z „buržuázi“ byli najednou „sojuzniki“. Vladimír se zatím trochu zotavil a vydal se na cestu do neznáma. Opět mu přálo štěstí. Zkřížil mu cestu jeden z „česlomb“ jeudoucích s Poláky na jih do Uzbekistánu, do Samarkandu. Když vlak ve stanici zastavil, Vladimír se domluvil s Poláky a ti ho vzali s sebou.

Bylo to cestování plné starostí a problémů. Po všech útrapách a přejíždění sme tam v nevytopných vagonech se náš cestovatel nakonec ocitl na břehu Kaspijského moře jako voják „Wojska Polskiego. Dočkal se i poslední večera na sovětském břehu, vyřasoval poslední dávku slanečku a pak už ho čekala plavba a přistání v Persii, v přístavu Pahlavi.

V Persii ti vyhladovělí lidé uviděli něco, čemu nemohli uvěřit. Bylo to ohromné množství chleba. Mohli ho sníst, kolik jim bylo líto. Po přestálém hladovění mušeli ovšem jíst velice opatrně. Ještě dlouho tak nevěřili, že toho chleba bude stále tolik, a dělali si záobny. Hlad, tyfus, úplavice a neustálé změny posobily ve Šřední Asii si totiž vybraly svou daň.

Jeich oběť bylo od února do srpna 1942 celkem 200! Obětí bylo více, než si jich vyžádaly Monte Cassino, Arnheim, Falaise-Chambois, Narvik a Tobruk dohromady.

VÝZVA

pro rodáky obce Omeletiny a sousední Hrabiny, Březina a Serešidno Hájce.
Vyzýváme všechny rodáky k účasti na zpracování kroniky Omeletiny. Chceme se připojit k obci, které své kroniky již zpracovaly.

Společně na Vaši pomoc k získání dostatečného množství podkladového materiálu.
Určitě máte mnoho životních příběhů, vyprávění našich babiček, dědečků i rodičů, o začátcích jejich tvrdé práce na ukrajinských půdách.

Pište o všem. O budování budov, výrobních prostředcích, fenešcích, kufrech, školství, náboženství, o svátcích, pohřbech, divadle, příbudech svátků velikonočních, vánočních, Silvestru, o příchodu Tří králů, mazošovic, pouťích, posvícením atd.

Zmínit se může o pékémě leště (hry), kruté zimě - lyžování, o krásných, zdravých lesích, o houbách, lesních jahodách a krásné lesní květeně.

Pište i o účasti našich předků v I. světové válce. V popisu 2. světové války se rozepište podrobněji - odchod členů rodiny do armády, kde sloužili, jaký byl průběh událostí po dlouhodobém obsazení naší obce německými vojsky apod.

Naše příprava o příběh reemigrace do rodné vlasti našich předků a místa nového bydliště.

Pište o všem, na co si vzpomeneáte, ať máme dostatek podkladového materiálu. Jenom tak může dojít k sepsání naší minulosti na Volyni.
Zpracování materiálu může být sepsán psacím strojem ručně, ale tištěm.

UVIŠTĚME vs, co nám zaleže, včetně fotografií vaších rodin a činnosti různých spolků v obci, jako jsou hasiči, různá cvičení, sportovní přebory atd.
V případě dostatečného množství podkladového materiálu dojde ke skutečnému sepsání kroniky a tím k zachování naší životní minulosti předků na datě Volyni pro další potomstvo, kteří nám všem bude za to zcela určitě vděční.

Sepsání materiálu a fotografie zasílejte na níže uvedeně adresy do konce března 2004.

Je před námi dlouhé zlaté období, doba dlouhých večerů, tak nvažte je, zasedněte a pišete! *V. Nesvadba*
Václav Nesvadba, Hořálkův nám. 766,
438 01 Zatec, tel.: 415 711 272
Libuše Mařáková-Nesvadbová, Karlova 835,
440 01 Louny, tel.: 415 657 069

PODEKOVÁNÍ

Chtěla bych touto cestou poděkovat jako za podporu a nezlomnou pomoc po loských povodích. Jen díky tomu, že jsme měli kolem sebe hodné dobrovolníky přátel, jsme vydrželi fyzicky i fyzickou zátěž.

Velký dík patří litymochenským SCVP a všem, kteří mě podíli na pomoci postižených povodní v tomto regionu.

Poděkování za velké zásluhy patří církvi pravoslavné a evangelické, které nás po celou dobu zásovaly našimi sušičkami. U nás na Mělnicku měl velkou zásluhu p. farář Jan Opočenský, původem z Chotíněvsi. Nebylo uho, kterému by nepomohli. Děkujeme všem církevním hodnostářům, kteří nám v to době pomáhali.

Jestli jednou díky jménem Zavidovských a ostatních postižených povodní.
Proji Vám všem dobrým lidem hodně štěstí, zdraví a prosím - mějme se rádi!

Irena Čásovarová-Kuchynková

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Chomutov

13. setkání Sdružení Čechů z Volyně a OV ČSČS proběhlo 3. října ve SKKS Chomutov. Kromě členů z regionu Chomutov se ho zúčastnili hosté z regionů Zatec a Praha a to místní předsedy celostátního výboru SCV a vedoucí Zateckého regionu Marie Pánková a hospodárka celostátního výboru z Prahy Marie Nečasová. Jako zvláštní host se zúčastnil p. farář pravoslavné církve v Chomutově.

Za OV SCBS byl přítomen jednatel Pynches Narwa. Setkání řídila předsedkyně regionu Jilina Kačerová. Přivítala přítomné, popřála všem příjemné a srdečné setkání. Hlavně poděkovala sestře Pánkové a Nečasové za jejich ústředí. Všichni hosté pozdravili přítomné, poděkovali za pozvání a pohovili si o některých problémech. V průběhu jednání byla podávána káva,

zákusek i pečivo, které doma upekly některé členky.

Po ukončení oficiální části byl podáván oběd a k tanci a poslechu vystoupila hudební skupina. Také byl odeslán dopis s podpisy účastníků nemocnému bratrovi Václavu Kytičovi s přáním brzkého uzdravení.

Opět se prokázalo, že každé setkání je velmi příjemné a užitečné a je nutné tuto tradici zachovat i do budoucna.

Jednatel OV potvrdil, že ČSBS bude napomením všem setkáním SCVP.

Pynches Narwa, jednatel OV

Skupina Vokov

Krásné prožití Vánoce - svátků klidu a mír. Důvod pevného zdraví, spokojenosti, úspěšné a splnění svých přání v roce 2004 svým krajanům a všem čtenářům Zpravodaje přeje skupina „Vokov a jeho okolí“.

Při této příležitosti již oznamujeme, že v nastávajícím roce v polovině června se jako v předcházejících letech bude konat v Lounech setkání krajanů. Podrobnosti budou dodatečně oznámeny. Z pověření skupiny Vokov a okolí

J. Pánčíř, Lovosice

Region Praha

Zádáme ležky našeho regionu, kteří dosud nezaplatili příspěvky za rok 2002 a 2003, aby tak neprovedli učinní. Děkuji za pochopení.

Irena Malinská

OZNÁMENÍ

Všem přátelům z regionu Uničov oznamuji, že já, Josef Volák, končím jako předseda regionu a to k Novému roku. Již předtím jsem se u mě přihlásil někd, kdo by tuto funkci chtěl vykonávat, protože já už toho ze zdravotních důvodů nejsem schop. Děkuji za pochopení.

Josef Volák

NAŠI JUBILANTI ...

Region Šumperk

V prvním pololetí roku 2004 oslaví svá jubilea tiito naši členové:

Doležalová Antonie, nar. 2. 2. 1929 - Zborov, byt. Pardubice. Gíanc Václav, nar. 13. 4. 1934 - Kremence, byt. Šumperk. Gola Bohumil, nar. 27. 2. 1944, Staviště, byt. Králec. Hájny Vladimír, nar. 11. 4. 1939 - Dorostaje, byt. Šumperk. Hejduková Ludmila, nar. 23. 5. 1922 - Čertice, byt. Loučná nad Desnou. Heliksová Tamara, nar. 7. 5. 1929 - Chrenky, byt. Petrov nad Desnou. Kašparová Leňa, nar. 27. 4. 1939 - Horodíště, byt. Rapotín. Kašparová Marie, nar. 30. 1. 1944 - Benatina, byt. Šumperk. Kulichová Marie, nar. 21. 3. 1924 - Teremno, byt. Petrov nad Desnou. Koutecká Emilie, nar. 29. 6. 1922 - Teremno, byt. Velké Losiny. Kucharčíková Věra, nar. 21. 6. 1921 - Staviště, byt. Nový Malín. Lešáková Zofie, nar. 15. 5. 1924 - Noviny Č., byt. Rapotín. Medvěďová Helena, nar. 16. 5. 1920 - Hlinsk, byt. Šternberk. Novotná Helena, nar. 12. 3. 1924 - Novokrajovo, byt. Velké Losiny. Peterková Anasztázie, nar. 9. 5. 1922 - Kraslino, byt. Praha 10. Pospíšil Jaroslav, nar. 8. 5. 1924 - Luck, byt. Šumperk. Suva Vladimír, nar. 26. 2. 1929 - Terešov, byt. Králec. Šimková Emilie, nar. 30. 4. 1922 - Hlinsk, byt. Šumperk. Vanček Vladimír, nar. 29. 5. 1929 - Noviny Č., byt. Šumperk. Volf Boris, nar. 13. 6. 1918 - Malín č., byt. Loučná nad Desnou. Vrbová Milena, nar. 6. 1. 1959 - Ozerany Č., byt. Nový Malín. Žáková Jiřina, nar. 14. 6. 1944 - Stromovka, byt. Velké Losiny. Vysocká Františka, nar. 20. 5. 1919 - Pokos, byt. Šumperk.
Hodně štěstí a zdraví do dalších let za Šumpercký region přeje

Alice Bilková

Severomoravský region

Dne 10. 12. oslavil 60. narozeniny náš dlouholetý aktivní člen výboru Severomoravského regionu pan Ing. Václav Vegrcht, bytem Bystřice p. Host.

Všechno nejlepší, především pevné zdraví a osobní spokojenost do dalších let přeji

Vladimír Samec, předseda,

Václav Dubec, tajemník

Region Moravský Krumlov

V I. čtvrtletí 2004 se dožívají významného životního jubilea:

23. 1. - 50 let - Dufková Marie roz. Dufková, bytem Branišovice

1. 1. - 65 let - Procházková Lydie roz. Holoubková z Ivančic, nyní Pohořelice.

19. 3. - 65 let - Dufek Josef z Budek Hubinských, nyní Damnice,

2. 1. - 70 let - Havelka Václav, Selisko, nyní Hrušovany n. Jevišovku.

14. 1. - 82 let - Poláková Ludmila roz. Cymbálková z Nivy Hubinské, nyní Lodčnice.

18. 3. - 82 let - Bradáč Vladimír z Hubina Č., byt. Židlochovice.

20. 3. - 84 let - Hrabovská Anna roz. Klimentovická ze Sergejovic, nyní Smolín.

Jubileantům přeje pevné zdraví, radost a štěstí na každém kroku.

Za region Mgr. St. Kounková

Do Nového roku šťastný krok. Spokojenost a zdraví po celý příští rok všem členům a přátelům regionu Moravský Krumlov přeji

členové výboru

Region Rakovník

Ve druhé pololetí roku 2003 oslaví významná životní jubilea tiito naši spoluobčané:

Věra Bečanová, Kladno - 77 let. Tařana Broumová, Hořesedly - 81 let. Teodor Červenka, Rakovník - 86 let. Antonín Dědek, Kounov - 85 let. Zdeněk Feruš, Hořesedly - 61 let. Marie Grundová, Hořovičky - 67 let. Eugénie Hansalová, Hořesedly - 68 let. Emilie Hlaváčová, Rakovník - 68 let. PhDr. Jaroslav Chudobá, Milostín - 84 let. Květoslav Kinský - 54 let. Jesenice. Emil Kučera - 72 let. Pšovky. Jindřich Kučera - 80 let. Šanov. Emilie Kvapilová, Senomaty - 80 let. Naděžda Mižigárová, Rakovník - 63 let. Marie Nováková, Lužná - 75 let. Viktor Pavlíček, Hořovičky - 70 let. Jiřina Petřoková, Hořesedly - 62 let. Zdena Poláková, Janovice - 71 let. Lída Polcarová, Rakovník - 71 let. Václav Procháčka, Rakovník - 67 let. Libuše Růžičková, Kolečovice - 76 let. Emilie Šimánková, Hořesedly - 70 let. Vladimír Valenta - 83 let, Šanov. Marie Zajícová, Hořovičky - 73 let. Jiří Porazík, Rakovník - 78 let.
Do dalších let mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti za region Rakovník přeje

Libuše Růžičková.

Region Mohelnice

V prvním pololetí r. 2004 patří naše gratulace členům, kteří se dožívají významných životních jubilejí:

Holátko Jaromír z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov, 3. 5. - 90 let. Jarmarova Emilie z Bakovic, nyní bytem Mohelnice, 17. 1. - 81 let. Tichá Emilie z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov, 26. 5. - 81 let. Vojtěšek Václav z Kurdybaně, nyní bytem Újezd, 1. 6. - 80 let. Knop Václav z Kurdybaně Žarmovské, nyní bytem Řepová, 8. 5. - 80 let. Mach Vladimír z Chomoutu, nyní bytem Líbivá, 2. 2. - 70 let. Zemanová Zlata z Chomoutu, nyní bytem Ústí n. Orlicí, 8. 2. - 70 let. Košťál Zdislav z Lípiny, nyní bytem Mohelnice, 20. 6. - 65 let.

Všem oslavencům přejeme do dalších let převně zdraví a životní pohodu.

Za region L. Machovská

Region Brno

V našem regionu se dožívají významného životního jubilea v roce 2004 tito členové:
94 let - 25. 8. Jan Niče z Hlinska
92 let - 11. 4. Vladimír Hibrant z Varkovíc
88 let - 20. 8. Eugenie Smolarčuková z Ome-
lanštiny

87 let - 13. 7. Halina Vítková z Kvasilova
86 let - 9. 2. Václav Bernát z Terema
84 let - 15. 1. Josef Vítoch z Malované,
30. 1. Vladimír Němec ze Zálesí, 2. 6. Anna
Hibrantová z Varkovíc
83 let - 22. 1. Josef Kučera z Terema, 10. 6.
Marie Kubínová z Chomoutu, 21. 8. Věra
Korňáková z Ulbárova

82 let - 9. 1. Antonín Bohatý z Líbanovky, 10. 2.
Vladimír Holc z Budky Hubinské, 29. 11. Alla
Borilovičová ze Zdobubova
81 let - 5. 3. Jiří Vacek z Mizoče, 19. 3.
Alexander Zástocký ze Zdobubova, 11. 6.
Slavěna Němcová ze Zálesí, 20. 8. Larisa
Nevřivá z Omešlanštiny, 24. 12. Marta Iránková
z Dražic, 26. 12. Olga Hajná z Hrušvice,

80 let - 30. 1. Věra Bělíková z Moskovštiny, 23.
2. Vladimír Fros z Terema, 25. 3. Marie
Kyselová z Terema, 11. 4. MUDR. Anna
Pátková z Moldavy Č., 25. 8. Jiří Tomeš z Mi-
chalovky
75 let - 5. 1. Josef Bryksa z Junkovky, 8. 3.
Antonín Sýkora ze Senkvičovic, 5. 5.
Naděžda Hrušková ze Sergejevky, 22. 5. Olga
Perglová z Horodnice, 17. 6. Vladimír Odstrčil
ze Strakova Č., 1. 8. Anna Sýkorová z Č. Hu-
bina

70 let - 5. 8. Alžběta Bezděková z Terema, 2.
12. Rostislav Furch z Velkých Němců, 18. 12.
Josef Doleček z Čechohradu
65 let - 20. 1. Anatolij Novák z Malé Zubovštiny,
3. 3. Slavomír Sacharuk z Tvorčic
60 let - 20. 2. Oldřich Němec ze Zálesí
50 let - 15. 7. Miloslav Cvrk

Všem našim jubilatům přejeme mnoho
úspěchů, spokojenosti, radosti a hodně pevného
zdraví do dalších let.

Za výběr regionu Josef Kučera

Naše tetička se dožívá 99 let

Pani Olga Malhausová se narodila 23. prosince
1904 v obci Hrabina u Omešlanštiny, jako
nejstarší ze čtyř dětí. Od mládí pomáhala rodič-
ům s ostatními sourozenci, i s prací na jejich
hospodářství. Byla již tehdy velice pracovitá
a obratně si počínala s koněm na poli. V dospě-
losti se provdala za Alexandra Malhause, také
našeho místního rodáka, a za krátkou dobu se
jim narodil syn Václav, kterého navědomě
materskou školou milovala.

Tězkou chvílí prožila Olga, když syn dospěl
do věku 18 let a hlásil seć po přepadení Sověts-
kého svazu německými vojsky do Svobodovoy
armády. Byl zařazen do roty automatických. Tato
vojevská profese byla nadmíru životu nebezpeč-
ná, kdy z první linie na tenci v době dostřelu

samopalem s eskakují z tanku a běžice střelili na
protipoleč Němce. Mnohokrát byl nasazen do
první linie. V této době jeho maminka právem
se za něho modlí a prosí Boha o jeho ochranu.
Možná že i to mu pomohlo dožít se druhé svět-
kové krázní zranění vítězného konce drubé sčkové
války. Maminka s otcem doma v Hrabně
prožívají strach i o svůj život. Vesnička Hrabina
ležela schovaná v údolí oklopěna lesy a to bylo
ideální místo pro přepady.

Vše se v dobré obrátilo v roce 1947, kdy
po reemigraci přijíždějí oba rodiče do Česko-
slovenska za svým synem, který měl přiděleno
hospodářství na Žatecku, v obci Větrušice.

Po krátkodobém soukromém hospodaření
přechází i jejich obec na společnou země-
dělskou výrobu, kde tetička pracuje v krmiv-
a strýc v rostlinné výrobě.

Po roce 1966 náhle umírá tetič Olze její manžel
Šáša, a jakoby toho nebylo dost, v roce 1973
umírá také její syn Václav, který zde zanechává
svě čtyři děti.

Ze jeho života jsem ho několikrát požádal,
aby mi vyprávěl o svých zážitcích z války.
Ale on často říkal: „Viš, Věno, kdo to prožil,
nechce o tom ani mluvit.“ Dostal řídná válečná
vyznamenání, z nichž nejvyšší byl „Řád rudé
hvězdy“.

Teta se po odchodu manžela a syna upíná na
svoje vnoučata, která vždy milovala a miluje.
Byla pověstná svou pohostinností a s návštěv-
níky si přitřukla skleničkou něčeho na zdraví.
Dnes je tetička stále pěčí svých vnoučat, která
ji za vše, co pro ně udělala, všechno navrací
a velkou láskou se o ni starají.

Přejeme tetičce, aby ve zdraví prožila ten rok
do stovky a aby dále žila šťastně a spokojeně
v kruhu své milující rodiny.

Václav Nesvadba, Žatec

Všem jubilatům blahopřeje i redakce
Zpravodaje.

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Šumperk

Oznamujeme, že nám odešli na věčnost ti to naši
členové:

Božena Dusová, 74 let, Žeňa Fricová, 66 let,
Marie Nováková, 87 let, Marie Flanderková, 80
let, Vladimír Ajgl, 60 let, Jan Složil, 77 let a
Šimková Věra, Temenice.

Všem pozůstalým upřímnou soustrast za region
převjuje A. Bilková.

Region Vyškov

Dne 1. prosince zemřel ve věku 78 let plukovník
v. v. Josef Kulich. Narodil se ve Stromovce u
Lucka na Volyni. Za druhé světové války se
přihlásil do naší československé armády.
Absolvoval vojenské učiliště a jako poručík,
velitel roty, se zúčastnil boji o Duklu. Byl těžce
ražen střelou dým-dum. Po válce sloužil na
posádce ve Vyškově jako voják z povolání.
Se zesnulým jsme se rozloučili 5. 12. 2003. Měl
vojevský pohřeb se všemi poctami.

Upřímnou soustrast pozůstalým převjuje
krajané regionu Vyškov.

Za výběr Václav Pěnička

Region Žatec

Dne 29. 8. zemřel náš člen Alois Vyhánek ve
věku 83 let. Žil ve Vrutouk a pocházel z Mizoče
na Volyni.

28. září zemřel další člen Antonín Maršik z Kryv
ve věku 87 let. Pocházel z Moskovštiny.

Zesnulým touto vzpomínkou a pozůstalým
upřímnou soustrast převjuje za náš region

Kamila Ondrová

Region Chomutov

V říjnu t. r. zemřela členka našeho regionu
pí Věra Hofčicová, ve věku 80 let. Pocházela
z města Dubna na Volyni, nyní bytem v Chomu-
tově. Upřímnou soustrast za region vyjadřuje

Jiřina Kačerová

Region Olomouc

Obrželi jsme smutnou zprávu, že po krátké,
těžké nemoci zemřel ve čtvrtku 20. listopadu ve
věku nedožitých 83 let náš člen pan Josef Novák
z obce Molčava II bytem v Lutni. Se zesnulým
jsme se rozloučili v pátek 28. listopadu v obradní
síni olomouckého krematoria.

Jako bývalý voják měl vojenský pohřeb se všemi
vojevskými poctami.

Upřímnou soustrast pozůstalým převjuje

Vladimír Tengler za výběr regionu

Zprávu o úmrtí tohoto krajana jsme dostali i od
jeho vnuka JUDr. Dušana Navrátila

Všem pozůstalým vyjadřuje svou účast i

redakce Zpravodaje.

DARY DOŠLÉ NA KONTA SDRUŽENÍ - Listopad 2003

Region Domažlice:

Vladimír Kroužek, Plzeň - 500 Kč, Olga
Ledvinová, Horšovský Týn - 200 Kč a Vladimír
Ledvina, Horšovský Týn - 200 Kč.

Region Chomutov:

Antonie Linhartová, Čejkovice - 100 Kč, Zdena
Špánková, Čejkovice - 100 Kč, Jana
Malhausová, Roztly - 100 Kč a Libuše
Hryzblivá, Chbany - 50 Kč.

Region Šumperk:

Marie Bilková, Nový Malín - 200 Kč, Marie
Rejzková, Křepec - 100 Kč a Alice Patriáková,
Šumperk - 300 Kč.

Region Praha:

D. S., Praha - 200 Kč a Rostislav Kaufman,
Náchod - 50 Kč.

Redakce Zpravodaje a Celostátní výběr SČVP

prejí všem krajanům a členům Zpravodaje
doma i v zahraničí krásné prožití vánočních
svátků ve zdraví a pohodě a do nového roku
2004 hlavně zdraví, optimismu a mnoho
hezkých zážitků.

Pro sebe si přejeme, abyste nám jako dosud
posílali mnoho krásných příspěvků!

Vaše redaktorka a CV SČVP

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárů na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.
Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000 - 1937551389/0800, Čs spořitelna a. s. - Rybářská 29, Praha 1. Dary můžete posílat i na adresu
hospodářský Sdružení: Marie Něcová, Švédnická 509, 161 00 Praha 8, tel.: 233 550 070. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů; dárce můžete uveřejnit
teprve po obrácení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě penězů darů na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Zlášťosti týkající se evidence členů -
změny adres, přihlašky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Kramář, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8.

Tižď: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autori. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra
Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevýžadané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6,
100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odšňápným zřádem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 29. 12. 2003